

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolvasó szerkesztő és kiadó
Szilágyi György.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólár sora 40 fillér
Hirdetlenség nagyság szerint

A „Barcs és Vidéke“ t. előfizetőihez és olvasóihoz.

A „B. és V.“ XII. évfolyamának 35. számában e hó 2.-án bucsuzott el a lap n. é. Szerkesztője kedves olvasó közönségétől és munkatársaitól. Amikor átvettem a nyomdát és a lap szerkesztését — az ismert és a közérdekben továbbra is felkértem munkatársak megbízható képessége tudatában — tettem azt abban a reményben, hogy minden tölem telhető szellemi és anyagi erővel emelem feljebb azt a trikalort, a melyet a végvárban, a nemzetiségi mozgalmak e viharverte határán. Elődöm oly eredménynyel lobogtatott. A jó Isten áldó kegyén kívül a n. é. közönség szives támogatását kérem e munkámhoz. Igyekezem becsületesen, hűséggel szolgálni Barcs és Vidékével kulturális és nemzetgazdasági érdekeit. Programom a tiszta és becsületes munkásság, melyben törekvéseimhez becses pártfogásukat kéri.

Szilágyi György
szerkesztő és kiadó.

Nemzeti öntudat és fajszeretet.

A szocializmus által felvetett társadalmi kérdések helyes megoldása foglalkoztatja az elméket. Nehéz feladat ez, ha meggondoljuk, hogy a szocializmus az em-

bernek egyik örökéletű gyengeségéből, elégedetlenségéből táplálkozik, de nem lehetetlen. Kormányok, törvényhozás, társadalom, iskolák, egyes nagyszellemű, mély bölcseségű férfiak oldozgatják a szocializmus kötötte eszmeosomót igazság és emberszeretettel felvértezve. Van tehát remény, hogy helyed irányítással és vezetéssel sikerülni fog a megoldás. De a kibonyolítással sietni kell, mert a nép jólétének kivívásáért a munkásnép vezetésére üreslelkű szájhősök tolakodtak fel, akiknek célja a munkáskérdésnek összekuszálása és megoldásának hátráltatása.

Mi, magyar tanítók, nem nézhetjük összetett karokkal nemzetünk megsemmisülését, őseink vérével megszentelt hazánk rombadőlesét. Nekünk meg kell erősítenünk a beláthatatlan jövőre hazánkat, melyet őseink titáni harcokat, viva vérözön árán szereztek, bölcseséggel, az erények sokaságával, erős karral megtartottak és nekünk, unokáknak örökségül hagyományoztak.

A magyar iskolára és annak vezetőjére nagy feladat vár a magyar nemzeti érzület fejlesztése és megszilárdítása tekintetéből.

A magyar tanítóságtól el nem vitatható, hogy mindenkor első

és fontos feladatául tekintette a nemzeti nevelést, a fajszeretet ápolását. Hogy e tekintetben munkája nem volt meddő, önérettel mutathat a legközelebbi múltban lefolyt áldatlan politikai válságban megnyilvánult nemzeti felbuzdulásra Szerénytelenség nélkül eldicsekedhetünk, hogy nagy részünk van a nemzeti öntudat mai megnyilatkozásában. Ezt hirdeti Rákosi Viktor, aki így ír: „A tanítók és tanárok megtették kötelességüket s a jövő nemzedék nevelése jó kezekbe van letéve. Dicsőség a tanító-mestereknek!“ Buzgólkodtunk a nemzeti nevelés terén, ám de nagyon sok tennivalónk van még és azt is, amit a múltban tettünk, terjedelemben kiszélesítenünk, hévben és erőben fokoznunk kell.

A magyar tanítóságot erre buzdítani nem kell, megteszi a jelenben, meg fogja tenni, vallásos és lángoló hazaszeretet ismerve, a késő jövőben is úgy, mint megtette a múltban, nem kérdeve: mi lesz érte a bér. A magyar tanítóság fogalomköre kiterjed ugyan az anyagiakra is, de lelkesedését és munkásságát a szépért, a jóért és a nemesért alku szerint soha nem kínálta és kínálni nem fogja. Hazaszeretete, lelkesedése a nem-

T Á R C Z A.

M e s e.

Írta: Géczy István.

A „Barcs és Vidéke“ eredeti tárcája.

Egy fürtös fejű ifju lovag, nevető kék szempárral, rózsapiros arccal, tiszta, mint szálló hópehely; szép mint Adonis; bölcs, mint a Korác, és vitéz mint Bayard lovag, fiatal szívének rajongó lelkesedésével elindult a nagy világba, hogy lemondva minden földi hiúságról, érzéki gyönyörrel diadalra jutassa azt ami után lelke annyira szomjubozott, az „Igazság“-got.

Hosszu fáradtságos vándorlása közben egy idegen országba jutott, a hol szétszórt holtestek hevertek, felégetett falvak füstlögtek, mindenütt gyász és pusztulás hirdette egy lefolyt háborúnak borzalmaikat. Minél tovább haladt, annál több temetetlen holttetemek teküdt szerteszét az országutakon; árok partján; — mezőségen, mindenütt, a mere csak a szemé ellátott.

Feje felett mint szakadozott terhes felhő kóválygott a hollók és döngeselyük

táborai és ez a szálló felhő vezette őt mindég heljebb beljebb a kipusztult országba, míg nem egy esőndes csillagos éjszakán rábukkant a legyőzött táborára.

Haredezett férfiaknak könnytelen keményszivü asszonyok öntötték a golyót, köszörülték a kardot, és buzdították a vezér nélkül csüggedőket új harcra egy végső küzdelemre.

Itt tudta meg a vándor ifju, hogy egy boldog, szabad kis országra ráfeküdt egy éhes nagy hatalom, hogy nyers erejével, seregeinek megszámlálhatatlan sokaságával elsöpörje a térképről ezt a szabad kis országot, s dolgos kezű népét rabigába hajtsa, szolgaságra vessen.

És az ifju hős, lázban égő arccal, kezébe ragadta szablyáját s magasra emelve megesküdött, ott a csillagfényes éjben, hogy diadalra viszi az eltíprott „Igazság“-ot; legyőzi a győzött, és visszavivja ennek a maroknyi népnek legdrágább kincsét, — a szabadságot!

Riadótt fuvatott; aztán: Hajrá, hajrá! Neki az ellenek! Mint próféta vezette a népét útköztről-útközetre; diadal-

ról-diadalra. Egyik kezében halált osztó kardja, másikban a rongyos, tépett, véres zászló.

Harcolt a marakonyi nép prófétája élén, hullott az ellen rakásra, mint őszi levél zugása közt, hallottakkal telt meg minden talpalatnyi tér, mintha csak a végítélet napján temetővé változna át az egész nagy mindenség!

De az ellesettek helyén új hadsereg támadt és a mint fogyott a hősöknek száma, úgy nőtt, mindég csak nőtt a szabadságtípró vad esorda.

Egyszer aztán kiesett a prófeta kezéből is kard, földet ért a zászló, elveszett a szent ügy, legyőzték a vezért, és a durva nyers hatalom őt, az Igazság bátor hirdetőjét, lánglelkű harcosát, ledobta a tömlőz fenekére néma kísértetek és patkányok közé.

Hogy elűzze magától a kísértő árnyakat, barátságot kötött a patkányokkal, beszélgetett velök s megértették egymást. Megosztotta velük kenyerét, a melyet napoként nyújtott be egy láthatatlan kéz, a patkányok aztán hálából apró erős kis

zeti ügyért mindenha változatlanul fog buzogni szívében. Isten, király, haza lesznek buzgó munkásságánktárgyai mindenidőben!

Szent meggyőződés, hogy a magyar tanitóságot e modern áramlatok nem fogják magukkal ragadni. Marad az, aki volt, hazáját hévvel szerető, nemzeti ideálokért, nemzeti javakért lelkesedő fáradhatatlan munkás, aki oltárt emel a hazaszeretnek az ifju nemzedék szívében.

És az oltáron kiolthatatlanul fog égni az érzelem és ki fog fejlődni egész teljességében, egész erejében a nemzeti öntudat és fajszeretet, ha a gondjainkra bizott gyermekekkel megismertetjük az ezeréves szép hazánkat, ha megismerhetjük nemzetünknek dicsőségben gazdag történetét. Hazánk természeti szépségei, földjének káknázhatatlan kincsei, a magyar fajnak kiváló szellemi tulajdonai, lelki erői lehetetlen, hogy rajongó szeretetre ne gerjesztené az ifjuságot.

Ugy ismertessük meg tanítványainkkal a haza földjét és nemzetünk történelmét, hogy büszke legyen magyar születésére. Hogy földgömböt nézve csak Magyarországot lássa és arról ne csak a félibabos rónát, az ezüsfodros folyókat, a madárdaltól és tilinkótól zajos erdőkoszorúztá bérézeket olvassa le, hanem lássa a rajta nyüzsgő életet, olvassa le róla az ezeréves multnak örömeit, szomorúságát, dicsőségét, nehéz küzdelmeit. Ugy ismertessük meg, hogy a gyermek beleélje magát a magyar nép életébe, lelkét, szívét, eszét hassa át a nemzet jelene és multja. Van-e erre alkalmasabb nemzetünk történelménél? Tud-e más nemzet annyi nagy férfiut felmutatni, akiknek élete, jelleme példaképül szolgálhat minden nemzet fiainak? Az apostoli vallásosságnak, a lángoló

hazaszeretnek, a rettenhetetlen bátorságnak, önfeláldozásnak esodás példáival telve történelmünk. A magyar dicsőségét nemzetek irigyelték. Ily történelemnek is a ere, kell, hogy a nemzeti öntudatot, fajszeretetet felébressze. Lehetetlen hogy történelmünk nagy példái tanítványainkra hatástalannok legyenek. A történelem tanításában a fősulyt nem a képző, hanem a nevelő irányra helyezzük. Jellemeket neveljen a történelem tanítása, polgárokat, akik a hazáért áldozni, dolgozni, szenvedni, élni-halni készek, a kik előtt mindig ez lebegjen: „a haza minden előtt.”

Az a nemzeti felbuzdulás, mely a tulipán, e szép magyar virág, jelében megindult, biztató reménnyel kecségtet, hogy a magyar nemzetre nemsokára a boldogság napja fog ragyogni. Erről biztosít minket az a bájos, esodatévő virágszál, melynek — mint Vay Gáborné mondja — „csak virágai láthatók a szívek fölött, míg gyökerei ennek mélyéről, a lángoló honszerelem krátereiből, szívják az éltető tüzet.” A tulipán hazafias érzelmeinknek a jelképe. Tüzzük fel tehát mindannyian a tulipánt!

A nemzeti nevelés apostolai kebléről nem szabad hiányoznia ezen gyönyörű magyar virágnak. Tüzzék fel tanítványaink is és hassunk oda, hogy általuk a szülők is tagjaivá legyenek a tulipán-szövetségnek. Egyesítse a tulipán a magyar szíveket közös szívverésben. Mert a tulipán arra kötelez, hogy minden viselője: „tüntetően állást foglal minden nemzeti eszme, minden nemzeti mozgalom és törekvés mellett,” kötelez: „a megalkuvást nem ismerő nemzeti érzés ápolásában a családi életben és nevelés terén; minden nemzeti jelleg és önállóság előmozdítását célzó vállalko-

zás és kezdés buzditó támogatására; a magyar ipar pártolására.” Neveljük tanulóinkat sovinszta magyarrá!

Magyarrá szívben, érzésben, nyelvben gondolkozásban. Neveljük olyan polgárokká, akik a hazáért nemcsak lelkesedni hanem dolgozni is készek.

Magyar tanitóság: Addig éljünk, míg a honnak élünk!

H I R E K

K ö z ü g y e k .

Még azt mondják, hogy Barcson nincs említésre méltó valami? Hát ez nem áll? Van Barcson kitűnő világitás az utcán reggeltől estig. Éjjel pedig senkinek künt dolga nincs, maradjon otthon. E feltétlen igazságnak hódolva nem világit éjjel az előljáróság. Hm? Hát az idegen?

Az idegen maradjon az állomáson reggelig s e kis várakozásáért, rózsát termő türelmeért reggel és egész nap olyan látványosságban lehet ingyen része, amint Szigetvárott, Kaposvárott, de még Pécsen sem élvezhetne drága pénzért. Az a rengeteg por, mely az embereket, ugyszólván, egymás előtt misztikus homalyba fedi, olyan ingert idéz elő az ember szájában a vályog gyártására, hogy ennek kiszámítható haszna is már boldog mosolyt csal ajkainkra. Az ne is busítson edes magyarom, hogy talán az egész országban fel nem lelhető por minősége, nagysága itt Barcson árt a tüdőnek, mert itt van a kitűnő ártezi kut gyögyítő erejű vizével. Persze, mindenki külföldre siet Barcsról fürdőzni, pedig itt van igen jó napfürdő, kellemes emlékü por fürdő, balzsamos jó levegő, telítve a mosár láz éhes miazmaival s e szegény embert megváltó ezernyi bakterius millió bacilusaival. — Közbiztonság az már kissé más. — Holdvilágos éjjel betörték pl. a szövetkezeti boltba a mult kedden reggeli 3 óra tájban s a reggel korán megindított nyomozás eredménytelen ma még, mert az éjjel leple — és a nappali por áthai-

fogaikkal egy éles vasszöveget rágtak ki a falból, a melylyel ő tíz hoszu esztendő nehéz munkájával akkorra nyílást vágott a kőfalon, hogy kiférhetett rajta, és megszabadulhatott nehéz rabságából.

A haja már deresedni kezdett, aczél izmai megtágultak, elgyöngültek, de elméje még élesebb lett megtanult a sötétben tisztán látni, bölesen gondolkodni, és lankadó erejét visszaadta a hit, mely megszállta lelkét, hogy elnéje tisztaságával ki fogja vinni azt az Igazságot, amit nem tudott diadalra juttatni szíve lelkesedésével, aczélkarja erejével.

Legelső útja egy nagy városba vezet, a hol a tágas főtéren felállított emelvényről diszes menyezet alatt, a város bírāja osztotta az Igazságot.

Már csak egy pörlekedő pár vár az itéletre.

Az emelvény előtt porban felrengve siránkozott két sápadt asszonyszemély, míg fent az emelvényen, a bíró oldalánál gögös pöffeszkedéssel magyarázta panaszát egy gazdag ruházatu kalmár.

A vándor odament az asszonyokhoz és megkérdezte az idősebbet, miért siránkoznak annyira miért fetrengenek a porban, és miért verik homlokukkal a földet?

— O, jó uram, szörnyű a mi bajunk, szörnyű a bánatunk. Az a gazdag kalmár ki most panaszozik he henjünk a bírónak, ötven aranyat adott nekem kölcsön, beírva a kötlevelbe, hogy birtokomból bármit elkobozhat, ha az ötven aranyat a kitűzött időre vissza nem fizetem.

Ez az idő elmúlt, és én nem tudtam fizetni, fel is ajánlottam neki minden vagyonomat, de ő a leányomat követeli, azt állítja, hogy joga van hozzá, mert a leányom szintén az én tulajdonom, és én felajánlottam neki mindent, a mi az enyém — így szól az irás — ha fizetni nem tudok.

Ez a mi nagy bajunk jó uram és nincs, a ki segítsen rajtunk, nincs, a ki jó tanácsal megmentsen e szörnyű veszedelemből.

Szárítsd fel omió könyeidet szegény meggyötrött lélek te, nem olyan rosszak

az emberek, mint ahogyan hisszük. Én leszek a tanácsadó, én leszek a védőd. Megszólalt a bíró; a vád im elhangzott, van-e valaki a ki vállalkozzék a védelemre is?

Az idegen előlépett, hogy megvédelemre az árvákat, elhagyottakat.

Ragyogó ékesszólással, meggyőző erővel verte le a kalmár követelését, napnál fényesebben bizonyította be az üldözöttek Igazát, s a vádló kalmár emberfelelen követelésének Isten és a földi törvények értelmében váió tarthatatlanságát.

A tömeg ujongott, tapsolt a védőnek, és egy üdvözölte őt, miként egy új mesist.

A bíró pedig kérdőleg, gyanakodva nézett a kalmárra.

— Halottad ezt kalmár, az ügyed rosszul áll, az Igazság serpenyője félre billent, bizony bizony mondom követelésedert nem adnék egy fabatkát.

— Kegyes bíró, válaszolt a kalmár. — Nagy az én bizodalmam az én Igazamhoz s magad is befogod ezt látni, ha ügyemet jobban megvizsgálod.

lan felhője alatt ellílt az álmatlan betörő, nekünk pedig Bares jövőjét illetőleg ilusidnk naponkint eloszlik, mint a buborék s maradt mi volt Vigasztalás csak az az erély, mely esti vándorainkat jellemzi, pl. egy kereskedő segéd gyanutlanul megy este 9 óra tájban haza felé, mikor a Baumann-féle ház előtt a holdvilág mellett 2 alak hirtelen rátámadt s helyben hagyta e hó 5-én. A bántalmazott felocsudva a meglepetés első ijedelméből rettenhetetlen eréllyel adja vissza a kölesönt egyik támadójának s a másik a reakció látára megugrott s valószínű a szövetezeti betörővel együtt fogjelentkezni a rend- és csend éber őrei előtt.

Személyi hírek. Dr. Nemeskéri Kiss Emil tb. szolgabíró 3 napi szabadságra Baresről — Görögfalra vendégségre eltávozott. Jó mulatást!

Balázs Sándor j. m. kir. állatorvos többed magával 10 napra Abbáziába kirándult. Szerencés utat kívánunk!

— **Baleset.** Sipos József baresi lakos a Dunagőzhajótársaság ügynökségének kocsisa saját vigyázatlansága folytán tolatás közben két vasuti kocsit ütközése közé szorulván, az alsó balhas üregben belső sérülést szenvedett.

— **Elhullott csikók.** f. hó 3 án Csáktornyan — Bsztlörinczre és Pellérd állomásra föl adott 2 kocsit rakomány csikó szállítmányból Baresra érkeztek 18 darab csikó elhullva találtatott. A csikók elhullását a nagy hőség és a feladó tulajdonosok azon kapzsiságát okozta hogy egy vagonba 20—22 lovat raktak be, kár 3400 korona.

— **Sztrájk.** Lajosházai bérlő ura dalomba f. hó 4-én 21 cséplő munkás béremelés céljából sztrájkba lépett. A sztrájk valószínűleg ma már megszűnt, mert a munkások a kért munkabért megkapták.

A baresi ev. egyház ünnepélye.

Lélekemelő ünnepélynek voltunk tanui a múlt vasárnapon. Az ág. hitv. ev. egyház tartotta harang és imaház felavatási ünnepélyét. Ez ünnepélyre nt. *Németh*

Pál esperes ur már előző este megérkezett Véséről. *Mesterházy Sándor* ns. pátrói és *Schrödel József* szeptetneki ev. lelkészek pedig vasárnap reggeli vonattal jöttek meg. Nem volt még 9 óra, amikor sűrű csoportokban gyülekeztek a helybeli és a vidéki hívek és szép számban a más felekezeti érdeklődők. Megható volt szemlét tartani az egyszerűen és mégis áhitatra hangoldan felszerelt imaház meglekintésére összegyűlt hívek felett! . . . Az oltár fenséges egyszerűségével, a kathedra s a soproni ev. nő-egylet által adományozott gyönyörű oltárkép, különösen meghatották a gyülekezeti tagokat. Tisztes aggodat, vallásos lelkületű nőket látunk könnyezni a szemléldés közben. Mikor pedig a hitbuzgóságból adományozott harangok szép összhangja a szívek mélyére hatolt: általános volt az örömkönnnyekkel megszentelt áhitatos buzgóság. Fél 10 órakor volt a beharangozás. Az imaház udvarán, egybegyűlt sokaság buzgóságosan énekelt magyar és majd német szövegű egyházi alkalmi éneket. Ennek végeztével *Kohut S.* egyházfelügyelő az esperesnek, — ez pedig a lévita tanítónak adta át az imaház kulcsát s kinyitvatván az ajtó, pár perc alatt zsufolásig megtelt a kis templom és ennek karzata. *Fuchs P.* tanító harmónium kísérete mellett magyar szövegű szép énekeket énekelt a gyülekezet s ennek végeztével nt. esperes ur az oltárnál, *Elzsaiás* próféta könyv VI. r. 15. 16. versei alapján, elmondta szivreható magyar felavató beszédjét. Gyönyörűen fejtegette, hogy a templom: az igazság hirdetője, a vigasztalás kútfeje és az Isten dicsőségének legelső sz. helye. Nagy hatással elmondott szép beszédje után buzgó szárnyalású imáját boscsátotta az egek urához, kitől e kis templomra, a gyülekezetre, a hazára, a királyra, és a község minden rendű és rangu lakosságára kérte áldását.

A beszéd után *Mesterházy Sándor* lelkész lépett fel a szószékre s Pál apost. II. Korinth. 3 : 4.—9. verse nyomán tartott egy szép magyar prédikációt. Nagy tanulsággal fejtegette, hogy a templomban s az itt hirdetett evangéliumban: *isten fény vesz körül, isteni erő emel fel bennünket*

isten béke boldogít. A szép beszédet áhitatos imádság követte, melyben hasonlóan *hit és nemzetiség különkség nélkül* kérte mindnyájunkra Isten bő áldását.

Mesterházy fungálását megelőzte egy magyar szövegű, gyönyörű összhangzatu karének, mely az egész gyülekezetet meghatotta és könyezésre indította.

Csupán *Schrödel József* ifju lelkész mondott német szövegű beszédet és imát s ő hívta fel a híveket urvacsorájával való élésre is. A beszéd kenetteljes és áhitatra méltó volt, Ezen beszédnek nyitányául szinte az énekkar mondott el egy német szövegű énekverset szép precizitással és nagy hatással.

Az ünnepély végeztével egy *Drávan* túlról hozott ev. ref. vallásu csecsemőt keresztelt meg *Mesterházy* lelkész úr. Alkalmi dokumentálása volt ez annak hogy az ág. hitv. és az ev. ref. protestánsok egymást szerető s egymás szertartását megbecsülő édes hittestvérek.

Valóban büszke voltam én is mint az ünnepélyen jelen volt egyetlen ev. ref. tanító az ev. egyház ilyen derék papjaira s a velük minket is összekötő testvérieségre! Fájdalmasan tapasztaltam azonban, hogy e szép ünnepélyen sem a baresi r. kath. hitközség, sem a polgári község nem volt hivatalosan képviselve, akkor, amiddön az izr. hitközség elnöke, előjárói és tagjai oly imposáns számban jelentek meg. Nagyon kell vigyáznunk, hogy kivált az ilyen nagy jelentőségű határvidéken felekezeti merev válaszfalakat ne emeljünk magunk között a XX. század szegényére!

Az ünnepélyt mintegy 20 teritékű bankett követte; fűszerezvén az izletes ételeket és italokat a sok szép felköszöntőben s a testvéries együttérzésen nyilvánuló szeretet.

Isten áldása legyen a baresi ev. gyülekezeten s annak missionárius lelkületű tanítóján!

Szívvel kívánja:

Szalóky Dániel
ev. ref. tanító.

És a bíró zsebébe esusztatott egy erszény aranyat. — Való igaz mondá a bíró, hogy jól megfontolva a dolgot, elmémben javadra kezd derengni az Igazság, ámbár a serpenyő mindig ellened vall.

— Nézd meg jobban a bölcs bíró azt a serpenyőt, világosítsa fel az ég a te bölcs elmédet. És újra a bíró zsebébe esusztatott egy kövér aranyat telt erszényt.

— Igazad van derék kalmár, elmém már tisztán lát, és el nem vakíthat egy idegen kóborló hazugsággal teli védő beszéde.

A leány a tied, jogod van hozzá, megfizettél érte. Így ítélek én, az igazságos bíró!

És a tömeg, a mely az imént még ujjongva üdvözölte az idegen tudóst, gunyos röhej közben kiverte a városból, lökdösve, leköpvé az igazság legendás bajnokát.

Kinos vándorlása közben, amikor már csak úgy vonszolta maga után az életet, egy oly csoda szép vidékre vetődött a minő csak a paradicsom kert lehetett a bünbeesés előtt.

A kék égboltozatról tisztán ragyogott le a nap, s feje felett arany tollu madár-

kák röpködtek, a bűvös daltól zsongot az egész környék. A fáradt agastyán félig elkábultan dönt le a puha pázsitos fűre.

Egyszerre a bokrok árnyékából egy fekete-fürtös ifju és egy aranyhaju leány jött ki.

Az ifju olyan volt mint ő, élete tavaszán, a leányka pedig üde mint egy májusi költemény, ártatlan mint a meg nem született gondolat.

Hosszu arany haját játszva csókolgatta a napsugár, s szeme kék egében üdvözült a ki belenézett.

Szerelmes odaadással simult a leányka a legényhez, az pedig izmos két karjába zárva rátapasztotta ajkát a lány ajkára, s egy csók csattanásában hangzott el a világ legszebbik zenéje.

A vándornak pedig, ott a rejtekhelyén megdobbant a szíve, egy édes zsbadás reszketett át rajta, s ősz fejjel tudta meg, hogy mint fürtös fejű ifju milyen közel volt kitűzött céljához, mert egy igazság van e világon, melyet be nem mooskolhat semmi földi piszok, kevesünknek első szüzi csókja

Közgazdaság.

— **Látható gabonakészletek.** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület gabonaárjegyző irodájának tudósítói által ellenőrizhető látható gabonakészletek mennyisége aug. 22-én a következő:

	Buza	Rozs	Árpa	Zab	Tengeri
Arad	42000	100	600	1000	4000
Baja	6000	3500	1200	7000	4400
Győr	—	—	—	—	44000
Kassa	8000	1500	2000	800	—
Léva	1720	760	3450	300	—
Miskolc	43500	4870	1050	3330	3330
N.kanizsa	21000	2600	430	800	2500
Nsztniklós	300000	60000	150000	105000	—
Pancsova	500000	—	5000	5000	80000
Pápa	4000	2500	600	200	300
Szatmár	10959	1100	2170	3190	3700
Szolnok	12000	320	600	550	300
Ujarad	2800	—	—	—	200
Ujvidék	20000	—	3000	2000	—
Versec	—	—	—	—	10000

— **Villanyvilágítás Szigetváron.** Krausz Béla ajánlatot tett Szigetvárnak a község villanyvilágítása tárgyában.

VASUTI MENETREND.

Bácsra érkeznek:

Pécsről	délelőtt	10 óra	58 perc
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	14 "
Kanizsáról	délelőtt	7 "	11 "
"	délután	5 "	15 "
"	este	8 "	12 "
Fakráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	30 "
"	este	8 "	15 "
Kaposvárról	délelőtt	8 "	02 "
"	este	7 "	40 "

Bácsról indul:

Pécsre	reggel	8 óra	10 perc
"	délután	1 "	20 "
"	délután	5 "	30 "
Kanizsára	reggel	3 "	30 "
"	délelőtt	8 "	40 "
"	élelőtt	11 "	10 "
"	este	9 "	50 "
Pakráczra	délelőtt	8 "	10 "
"	este	5 "	30 "
Somogy-Szobbra	reggel	3 "	40 "
"	délután	1 "	30 "
Kaposvárra	reggel	3 "	54 "
"	este	5 "	34 "

A Szlatina felé közlekedő motorvonat indul

	reggel	2 óra	30 percek
érkezik	délelőtt	11 "	50 "
	reggel	7 "	50 "
	este	9 "	20 "

Értesítés!

Van szerencsém a nagy érdemű közönség becses tudomására hozni hogy,

Nemsics Samu féle
„Korona“ vendéglőt

f. évi szept. hó 5-én átvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelő berendezést, jó konyhát és kifogástalan jó borokat állítva, igyekezni fogok a kényes igényeket is megelégedésre kiszolgálni, a nagyközönség jóakaratu támogatását ez uton kérem s becses látogatásért esedezem.

Tisztelettel
Vollák Mór
vendéglős.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy alulírott **agyag-kályha és edény készítő üzletemet** áthelyeztem Bácsos országut 137 szám alá, Oberitter Antal kárpitos ur házában hol minden e szakmába vágó általam készített **agyag-kályhák** többféle színben, ház-díszitmények különböző minőségben u. sz. háztetőre való **görbe cserépek** kétféle mintában, valamint **cserép-edények** és **virág-edények** allandóan és jutányos áron mindenkor kaphatók.

Ugy szintén kályha átrakásokat és javításokat is méltányos áron minden időben elfogadok.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve,

kiváló tisztelettel

Lovrencsics Ferencz
agyag-kályha és edény-készítő.

Értesítés!

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy a Skribanek Géza-féle

„BARCSI KÖNYVNYOMDÁT“

meg- és átvettem s azt eddigi helyiségben (Széchényi-utca 11-ik szám) saját cégem alatt vezetem.

Nem kimélve semmi anyagi áldozatot, nyomdámát a mai kornak megfelelőleg újból felszereltem, minélfogva a nagy közönség igényeit minden tekintetben kielégíthetem.

Intézkedtem, hogy a közigazgatási, kereskedelmi stb. nyomtatványok nálam azonnal elkészülhessenek, allandóan raktáron legyenek s azokat előnyös áron szállíthassam.

Elvállalom azonnali készítésre egyes könyvek vagy könyvcsoportoknak egyszerű félvászon vagy egész vászon kötését, amit szintén jutányos árakban fogok szállítani.

Sziveskedjék kérem becses megrendeléseivel bizalommal hozzám fordulni, igyekezni fogok, hogy megtisztelő szives bizalmát a legfigyelmesebb kiszolgálással megháláljam, hogy azután allandó megrendelőimnek megnyerhessem.

Magamat becses jó indulatába ajánlva, kérem jóakaró pártfogását.

Hazafias tisztelettel:
Szilágyi György
könyvnyomda tulajdonos.

RÉTAY és BENEDEK

Oltárepitő és templomberendezési műintézete, egyházi szerek és zászlók gyára, elvállal templomok teljes berendezését, kifestését kikövezését.

Budapest, IV., Váci utca 59. sz.